

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

Ὁ ὀρθρὸς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'.(19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Επακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’ αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ύψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. (δίς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Εγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ανάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἁνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Εγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχή μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Εγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ PMB' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,.....

τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Χορός: **Ο**ὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ο**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος λβ Γα

Ὁ χορός: **Ο** **μ**η **η** **η** **η** **ν**

Στίχ. α'. **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευμα

μου προς σε ο Θε ος **δι** ο τι φως **τα** προ

σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης **η**

α **α** **α**λ **λη** **η** **η** **η** **η** **λου** **ου**

ου **ου** **ι** **ι** **ι** **ι** **α** **Α** **α** **α** **α** **α**λ

λη **η** **η** **η** **η** **λου** **ου** **ου** **ι** **ι** **ι** **α**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Α α α α λ λ η η η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι

ι α

Στίχ. β'. Δι και ο συ ν η ν μα θ ε τε

ο ι ε ν ο ι κ ο υ ο υ ν τ ε ς ε π ι ι τ η η η ς

γ η ς

Δ α α α λ λ η η η η λ ο υ ο υ

ο υ ο υ ι ι ι ι α Α α α α α λ

λ η η η η η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι

ι α

Στίχ. γ'. Ζ η λ ο ς λ η ψ ε τ α ι λ α ο ν α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

παί δευ τον και νυν πυρ τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται

α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. δ'. Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ε προ σθες αυ τοις κα κα τοις εν δο

ο ζοις της γης

α α αλ λη η η η η λου ου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι
ι α

Ἦχος λη Νη Γα Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα
θη ται εν τω Νι πτηρι του Δειπνου ε φω
ω τι ζοον το το τε Ι ουδας οδυσεβης
φιλαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το
και α νο μοις κρι ταις Σε τον δι και ον
Κρι την πα ρα α δι δω ω σι Βλε πε χρη μα
των ε ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^M ^Γ ^M
χρη η σα με ε νον φε ευ γε α κο ρε στον
^N ^Γ ^Π ^M
ψυ χην την Δι δα σκαλω τοι αυ τα το ο λμη
^N ^Γ ^Δ
σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος
^M ^Γ
Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ^Γ
ω Πνευ μα τι

 Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω
^Π
Νι πτη ρι του Δει πνου ε φω ω τι ζο ον το
^Γ ^Δ ^Γ
 το τε Ι ου δας ο δυ σσε βης φι λαρ γυ ρι
^Π ^M
αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο
^M ^N ^Γ
μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

δι δωω σι **Δ** Βλεπε χρη μα των ε ρα στα **Δ**
τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον
Δ φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην **Δ** την Δι δα
σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν **Δ** ο πε
ρι παν τας α γα θος **Δ** Κυ ρι ε ε δο ζα α
σοι **Δ**
Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην **Δ**
Δ **Ο** τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται **Δ** εν τω
Νι πτη ρι του Δει πνου ε φω ω τι ζο ον το
Δ το τε Ι ου δας ο δυσ σε βης **Δ** φι λα ρ γυ ρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο
μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α
δι δω ω σι Βλε πε χρη μα των ε ρα στα
τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον
φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα
σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε
ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εὐαγγέλιον Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν
ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ'
ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν
καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ
Μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.
Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ
δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ
ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε,
διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν
ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ

Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλάί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετέ αὐτόν, καὶ ἑώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ

ρήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου,

καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμπει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρετε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστι. Καὶ νῦν εἴρηκα

Ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολύν

φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μέινετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηνκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ

ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οἷ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας

Ὑμᾶς, δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἅρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἅψ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ

ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμὰ ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με; καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ, Μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται

ὕμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὕμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὕμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὕμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε

ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξηλθον, καὶ ἐπίστευσαν

ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ

αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὣσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὣσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ οἱ ἄλλοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε,
δόξα σοι.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ὡχος πλ. δ'

^Γ
^ν ^Μ ^Ν
Ἀρχοντες λαων συνηχθησαν κατα
του Κυριου ⁶ και κατα του Χριστου ου
αα αυτου ^ν
^Μ ^Ν
Λογον παρνομον κατεθεντο κατ
εμου ^Δ Κυριε Κυριιε ^Π ^Δ μη η εγκατα
^Ν
λιπη η ης με ^ν
^Ν
^ν ^Β ^Μ ^Δ
Τας αισθησεις ημων καθαρως τω
Χριστω παραστη η ησωωωωμεν
^Ν
^Δ και ως φιλοι αυτου ⁶ τας ψυχας ημων θυ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σω με ^Πε ^Μεν δι ^Πα ^ναυ τον ^νκαι μη ταις
με ^Νρι ^Πιμναι αις του ^Νβι ^νι ^νου ^νσυμ ^νπνι ^νγω
ω ω με ^Πεν ^Νως ο ^νΙ ^νου ου ^νου ^νδας ^ναλλ
εν ^Δτοις ^Ντα ^Μμει ^Δοις ^Νη ^Νμων ^Νκρα ^Να ^Νζωω ^Νω ω
μεν ^ΔΠα ^Ντερ ^Μη ^Δμων ο ^Νεν ^Ντοις ^Νου ^Νρα ^Ννοις ^νη
α ^νπο ^ντου ^νπο ^ννη ^Πρου ^Νου ου ^Νρυ ^Νυ ^Νσαι ^Ναι ^Νη
η ^νμας ^νη
^νΔο ^Νξα ^ΝΠα ^Ντρι ^Νκαι ^ΝΥι ^Νω ^Νκαι ^ΝΑ ^Νγι
ω ^ΝΠνευ ^Νμα ^Ντι ^Νκαι ^Ννυν ^Νκαι ^Ναι ^Νκαι ^Νεις
τους ^Ναι ^Νων ^Νας ^Ντων ^Ναι ^Νων ^Νων ^Να ^Νμην ^νη
^ΝΠα ^Νρ ^Νθε ^Ννος ^Νε ^Ντε ^Νκες ^Να ^Νπει ^Νρο ^Νγα ^Νμε ^Νκαι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Παρ θε νος ε μεινας Μητερ α νυμφευ τε
Θε ο το ο κε Μα ρι α Χρι στον τον
Θε ον ημων ι κε τευ εσω θη ναι η μας

Ἀντίφωνον Β' Ὡχος πλ. β'

Ε δρα με λε γων ο ο ο Ι ι ου δας
τοις πα ρα α νο ο μοις Γραμ μα τε ε ε ευ σι
τι μοι θε ε λε ε ε τε ε δου ναι κα γω ω υ
υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω α αυ τον
εν με σω δε των συ υ νυμ φω νου ουν των
τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου με
ε ε ε νος καρ δι ο γνω στα φει σαι τω ων

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC & ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC.

^Μ ψυχ^Πω ων η η η ημων^π
^π **Ε**ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω
ω μεν^Δ ω σπερ Μα ρι ι ι ι α α ε πι
του Δει ει ει ει πνου^π και μη η κτη η σω ω
με θα φι λαρ γυ ρι ι ανω^Δς ο ο ο Ι ι ου
δας^Δ ι να παν το τε με τα Χρι στου του Θε
ου ου ε σω ω ω με ε ε ε θα^π
^Μ ^Π **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην^ε
^Β ^ε **Ο**ν ε τε κες Πα ρ θε νε α νε ερ μη νευ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τως διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον
μηδὲ ἀλιπῆς δυσωπούσα ἵνα κινδύ-
νων σωσῇ τοὺς εἰς σε ἐκταφεύγον-
τας

Ἀντίφωνον Γ' Ὕψος β'
Διὰ λαζαρετὴν ἐ-
γερσίν· Ὁ Κύριε, ὦσον νασοί· ἐ-
κραυγάζον· παίδες τῶν Ἑβραίων· φι-
λαανήρω· ὦ ὦ περὶ ὃ δεπαρνο-
μοῖς· Ἰησοῦ δας οὐκ ἠβουούλη ἡ θῆσυ-
νι ἐεε· ναί

Ὁ Ἐν τῷ Δειπνῷ σου Χριστέ, Ὁ Θεός

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τοῖς Μα θη ταῖς σου προ ε λε ε γες εἰς ἐξ
υ μω ω ω ν πα ρα δω ω ω σει εἰ εἰ
με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας
ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
ναι
Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι
ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ις ε ε
ε ε στι του τον δι α του α α αρ
του υ πε ε ε δει εἰ εἰ ζας ο δε πα
ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η
θη συ νι ε ε ε ε ναι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εἰς τρι ἀ κον τα αρ γυ ρι α Κυ υ
ρι ε και εις φι λη μα δο λι ι ον ε ζη
τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο κτει ει ει ναι αι
αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
ναι
Εν τω Νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος
τοις Μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι
ει ει τε ε ω σπε ρ ι ι ι δε ε ε ε τε
ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ
η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἦρῃ γοῦρ τε καὶ προσευχέσθῃ να μὴ
ἡ πειρῇ εἰρασθῇ ἡ τε τοῖς Μαθῆταις σου
ὁ Θεὸς ὁ ὁ ὅς ἡ μωὼν ἐ ἐ ἐ λέ ἐ
ἐ ἐ γέσ ο δε παρὰ νομοῦ ὁ ὅς Ἰησοῦ
δάσ οὐκ ἡβουούλη ἡ θῆσυνι ἐ ἐ ἐ ἐ
ναὶ
Ὁ ξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ Ἀγί
ῳ Πνεύματι καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν
Διὰ σωσον ἀποκινδύνων τοὺς
δουούλους σου Θεοτοκε ὅτι πάντες με

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC & ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC.

τα Θεον εις σε καταφευγομεν ^Δως αρ
 ρηκτον τει ειχος και προστασιαν ^π

Κάθισμα ἤχος Γα

Ἐν τῷ Δεῖπνῳ τοὺς Μαθητάς δι-
 ατρέφων καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσί-
 ας γινώσκων ἔν αὐτῷ τὸν Ἰουδαν δι-
 ἡλεγκάς· ἅ διόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπι-
 σταμένος γινώρισι· σαι δὲ πασι βουλομέ-
 νος ἦ· ὅτι θέλων παρεδοθῆς ἵνα
 κοσμον ἀρπάξης τοῦ αἰλλοῦ· τριού Μακρο-
 θυμέδοξασοι οἱ οἱ οἱ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδέν. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος,

καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ Μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστός τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστός τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

νει το ον δι ι α α α βο ο ο ο λον ^π τυ φ λου
ται τω πα ^Π θει της φι λαρ γυ υ ρι ι ι ας ^κ εκ
πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σκο ο τι
σμε ε ε ε νος ^π πως γαρ η δυ υ να το ο βλε
ε ε πειν ^Δ ο τον Φω στη ρα πω ω λη η η σας τρι
α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων ^π
α λλ η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ
του κο ο ο σμου ^κ προς ο ον βο η η
σω ω ω μεν ^Δ ο πα θων και συμ πα θων αν
θρω ω ποις δο ο ζα σοι ^Δ
^Π ^π **Ε** η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ει ταιθε ο σε βειει αν και αλ λοτριουται
τουου χαα ρι ι ισμαα α ατος υ παρ
χωων μαα θη η τη η ηης γι ι ι νε ται
προδο ο ο ο της εν η θειφιλι κω ω ωδο
ο λον υ υ ποκρυ υ υ υπτει και προ
τι μα ται α φρονως της του Δε σπο ο του
α α γα α α πης τρι α κον τα αρ γυ ρι
ι α ο δη γος γε νο με νος συ νε ε δρι ι
ου πα α ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε
χον τες σω τη ρι α αν το ον Χρι στον
τον δο ζα α α σω μεν

Μὲ τὸν Δι ὡς Πα
τον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἦχος ὧ Πα

Ἦχος ὧ Πα
Την φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως
εν Χρι στω ω ω α δελ φοι και μη το α
συμ πα θες προς του ους πλη σι ι ον
η η ημων ι να μη ως ο δουλος κα
τα α κρι ι θω ω μεν ο α νε λε ε η
η ημων δι α τα δη να α α α ρι ι ι
α α και ως ο Ι ουδας με τα με ε λη
η θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η σω ω ω
μεν Μὲ τὸν Πα τοῦ ἀ' ὡς Δι τοῦ πλ. ἀ'
Ἦχος ὧ Πα

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ω Πνευ μα τι ^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην ^Δ
^Π
^ΔΔε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη
παν τα χου ^Δο τι ε κυ η σας σαρ κι τον
των ο λων Ποιη την ^πΘε ο το κε Μα ρι α
^Π
^ππα νυ μνη τε και α πει ρο γα με ^π
Ἀντίφωνον Ε' Ἦχος πλ. β ^π
^πΟ μα θη της του
Δι ι ι δα α σκα α α λου ^Δσου νε φω ω νει
τη ην τι ι μην ^πκαι τρι α κον τα α α ρ
γυ υ ρι ο ις ^Π
^Δπε πρα κε ε τον Κυ υ ρι ι
ι ι ο ν ^πφι λη μα τι ι ι δο λι ι ω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πα ρα δου ους α αυ τον τοις α νο ο μοι ο ις
εις θ α α να α α α τον
Εη με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ου
ρα νου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου
ου Μα α θη η ταις η γ γι κε ε εν η η ω
ρα και ε φ θ α σεν Ι ου ου δ α ας ο ο πα
ρα δι δου ου ου ους με μη τις με αρ νη
ση ται β λε πων με ε εν τω Σταυ ρω εν με
σω δυ υ υ ο ο λη η στων πα σχω ω γαρ
ως α αν θρω πος και σω ζω ω ως φι λα
αν θρω ω ω ω πος τους εις ε με ε ε πι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Π
στε ε ευ ο ο ο οντας
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
ω Πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνας των αιωνων αμην
Η αρρητως επεσχατων συυλλα
βουσα και τεκουσα τον Κτιστηστην τον
ιδιον Παρθενησωωζετους σεεμε
γαλυνοοντας

Ἀντίφωνον στ' Ἦχος Γα

Μ Γ Ν
ημερον γρηγορει ει ο Ιουδας
παρδουναι τον Κυριον τον προ των αι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ω νων Σω τη η ρα του κο ο σμου ^Δτον εκ πεν
τε α αρ των χορ τα σαν τα τα πλη η θη
ση με ρον ο α νομος αρ νει ται τον ^ΓΔι δα σκα
λον ^πμα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα
ρε δω κεν ^Γαρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να
χορ τα σαν τα τον α αν θρω ω πον ^Γ
θη η με ρον τω Σταυ ρω προ ση λω σαν
^ΔΙ ου δαι οι τον Κυ ρι ον ^Γτον δι α τε
μο ον τα την θα α λασ σαν ρα β δω ^Δκαι δι
α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη η μω
ση με ρον τη λο γη την πλευ ραν αυ του ε

κεν τησαν ^Γ του πληγαις μα ^Δστιζαντος υπερ
 αυτων την ^ΜΑιγυπτον ^Π και ^Γχολην ε ποτι
 ισαν τον ^Μμαννα τροφην αυτοις ομβρη ησαν
 τα ^Γ
^Μ ^Γ Κυριε ⁺ επι το Παθος το ^Νκου
 σιον ^Μπαραγενομενος ^Γεβοοαστοις ^ΝΜα
 θηται ^Μαις σου ^Γκανμιαν ωραν ουκ ^Γισχυσα
 τε ^Γαγρυπνησαι μετ ^Δμου ^Δπως επηγ
 γειλασθε ^Γαποθνησκειν ^Μδιεμε ^Γκαντον
 Ιουδαν ^Μθεασασθε πως ουκα ^Δθεευδει ^Δαλ
 λασπουδα ^Μαζει προδουναι μετοις παρα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

νο ο μοις ^Γε γει ^Πρε σθε ⁺προ σευ ^Μζα σθε ε
μη τις με αρ νη ση ται ^Δβλε πων με εν τω
Σταυ ρω ^ΔΜα κρο θυ με δο ο ζα α σοι ^Γ
^Γ^χ ^ΓΔο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Γ^χ και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^Γ
^Γ^χ ^ΜΧαι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη
τον εν ου ρα νοις ^Πχω ρη σα σα εν μη τρα σου ^Γ
^Δχαι ρε Πα ρ θε νε των Προ φη των το κη ρυ γ μα ^Π
δι ης η μι ν ^Γε λα μ ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Δ
(ὁ α' χορός) ^Γχαι ρε Μη τηρ Χρι στο υ του Θε ου ^Γ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ β' χορός. Κάθισμα. Ἦχος βαρὺς. ^Μ
^ΓΠοιος σε τρο ο
^Γ
πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος ειρ γα
^Π
σα το ^Γμη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε
^Γ
χω ρισε ^Πμη η του χα ρισματος των ι α
^Μ
μα των ε στε ρη σε ^Γμη συν δει πνη η σας ε
^Δ
κει ει νοις ^Δσε της Τρα πε ζης α πω σα το ^Γμη
^Γ
των α λλων νι ι ψας τους πο ο δας τους σου σους
^Μ
πε ρει ει δεν ^Γω πο σων α γα θω ων α μνη
^Μ
μων ε γε ε νου ^Γκαι σου μεν η α
^Δ
χα ριστος ^Δστη λι τε ευ ε ται γνω μη ^Δαυ
^Δ
του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη

ρυττεται ^Δ και το μεγα ε λε ο ο ο ος ^Γη

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ'. Κεφ. 26: 57-75

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως

θανατώσωσι αὐτόν· καὶ οὐχ εὖρον· καὶ πολλῶν
ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὖρον.
Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,
εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω
σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ
σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι
ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς
διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι
ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;
ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί
ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος
θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν,
λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ
παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ
αὐλῃ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,

λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες, οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλαυσε πικρῶς.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Ζ' Ὡχος πλ. δ'

^N
ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲩⲥ ⲥⲩⲗ ⲗⲁ ⲃⲟⲩⲥⲓ ⲥⲉ ⲡⲁⲣⲁ ⲁ ⲛⲟ ⲟⲙⲟⲓⲥ
ⲁ ⲛⲉ ⲭⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲟⲩ ⲧⲱⲥ ⲉ ⲃⲟ ⲁⲥ ⲕⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

1 1 ε ^γει και ε πα τα ζα τε τον ποι οι
με ε να ⁶και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω
δε κα προ βα α τα α τους Μα θη τα α ας
μου ^γη δυ να μη ην πλει ει ους η δω δε κα
λε γε ε ω ω νας ⁶πα ρα α στη η ησαι Αγ
γε ε ε ε λων ^γαλ λα μα α κρο θυ μω ⁶ι
ι να πλη ρω ω θη ^Δα ε δη λω σα υ μιν δι ι α
α των Προ φη τω ω ω ν μου ^γα δη η λα α
και κρυ φι α α ^γΚυ ρι ι ε δο ο ζα α
α α σοι ^γ
Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε τρος ⁶

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ευ θε ως το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η
η η κεν ^ν αλ λα προ ση γα γε σοι δα κρυ
α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας ^Δ ο Θε
ος ι λα σθη η τι ι μοι και σω ω σο ο ο
ον με ^ν
^χ ^ν ^Δ ^Ν Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ ^Κ και νυν και α ει ^Δ ^Δ και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^ν
^ν ^Δ Ως πυ υ λην σω τη ρι ον και Πα ρα
δει σον τε ρπνον ^ν και φω τος α α ι δι ι ι ου
^ν ^Δ νε φε ε λην υ πα ρχου σαν την α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Π
^π **Ο** τι ουκ ε χομεν παρρη σι ι αν ^Δ
δι α τα πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα ^φ
^Μ ^Π
συ τον εκ σου γε εν νη θεν τα ^π ^Π δυ σω πη σον Θε
^Μ ^Π
ο το ο κε Παρ θε νε ^π πολ λα γαρ ι σχυ ει δε
η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του ^π
μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η
παν σε μνος ^π ο τι ε λε η η μων ε στι ^Δ
^φ ^Δ ^Π ^Δ
και σω ζειν δυ να με νος ^φ ο και πα θειν υ περ
η μων κατα δε ζα με νος ^π

Ἀντίφωνον Θ'.

Ἦχος Γα

^Γ
^χ ^Γ
^η **Ε** στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α^Γ την τιμην του τε τι μη με ενου^Μ ο ον
ε τι μη σαν το α πο υι ω ων Ισραηλ^Π
γρη γο ρει τε και προ σευ^Γ χε σθε^Μ ι να μη^Κ
ει σε λθη τε εις πει ρα σμον^Μ το μεν πνευ μα προ^Π
θυ μον^Μ η δε σα ρξ α σθε νης^Γ δι α του το^Π
γρη γο ρει τε^Φ
ε^Γ δω καν εις το βρω μα μου χο λην^Κ
και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ζος^Π
συ δε Κυ ρι ε α να στη σον με^Κ και αν τα^Μ
πο δω ω σω αυ τοις^Γ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC & ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC.

ω Πνευ μα τι ^χ_ῥ και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων αμην ^π ₉

π^q $\overset{M}{O}_1$ $\overset{\Gamma}{\varepsilon\zeta}$ ε $\vartheta\eta\omega\nu$ $\overset{\text{♀}}{\upsilon}$ $\mu\text{νου}$ $\mu\text{εν}$ $\sigma\text{ε}$ $\ominus\text{ε}$ $\overset{\Pi}{\text{ο}}$

το κε α γνη ^χ ο τι Χριστον τον Θε ο ον

ἡ μ ῶ ν ε τ ε ε κ ε ς ^Γ τ ο ν ε κ τ ῆ ς κα τ α ρ α ς τ ο υ ς

αν ^Γθρω ^Γπους ὁ β' χορός ^Nδι ^Nα σου ^Nε λευ

Θερωσαντα η
Καθισμα.

$$\approx H\chi_0 \frac{\lambda_{\text{eff}}}{\pi} \sim \Gamma^2$$

 πως

της ^Γ την προ ^Π δο ^Γ σι αν ε με λε ε τα α κα τα

α σου ^Δ συ νε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

βουλος και αι α δι ι κος Ἀπορευ θεις ει πε
τοις Ι ε ρε ευ σι Ἀ τι μοι πα ρε χε τε και πα
ρα δω σω υ μιν ε ε κει ει ει νον Ἀ τον τον
νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα
τον Ἀ Μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι
οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Κοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου

τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος, καὶ λέγει

αὐτοῖς· ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον

ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ὼτε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα, τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Ι΄.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Π
χ̣ π̣ **Ο** α να βαλ λο με νος φως ως ι
μα α τι ι ον **Δ** γυ μνος εις κρι ι σιν ι ι
στα α το **π̣** και εν σι α γο νι ρα α πι
Δ **κ̣** **Π**
ι σμα ε δε ε ζα α α α το **Δ** **κ̣** υ πο χει
ρω ων **+** **κ̣** **π̣** **Δ** ο δε πα
ρα α νο ο μο ο ος λα ος **Δ** **κ̣** τω Σταυρω προ
Π
ση λω σε το ον Κυ υ ρι ον της δο ο ο ο
Μ **Κ**
ξης **π̣** το τε το κα τα πε ε τα σμα **κ̣** του Να
Δ
ου ε ε ε σχι ι ι σθη η **κ̣** ο η λι ι ος
Μ **Ν** **Π**
+ ε σκο ο ο τα α α α σε **κ̣** μη φερων θε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α σα α σ θ αι Θε ο ο ν υ υ β ρ ι ζ ο ο με ε
ε ε ν ο ν ο ν τ ρ ε ε ε μ ει τα συ υ μ πα α
αν τα Αυ τον προ ο σκυ νη η η σω ω ω ω
μεν
Ο Μα θη της η ρ ν η η σα α το ο
Λη σ της ε βο ο η η η σε μ ν η σ θ η τι
μου Κυ υ ρ ι ι ε εν τη Βα α σ ι λει ει
ει α α α α σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω ν ας τ ω ν αι ω νων α μ η ν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εἰ ρηνευσον τον κοσμον ο εκ Παρ
θενου κα τα δε ζα α α με νος Κυ ρι ε
σαρκα φο ρεσαι υ υ περ δου λων ι να συμ
φω ω νω σε δο ξο λο γου ου μεν Φι λαν θρω ω
πε ε

Ἀντίφωνον ΙΑ΄.

Ἦχος π̣ Πά

Ἀν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι
στε τω ω γε ε νει των Ε β ρ αι αι αι ων
σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος
και χο λη η η η ν σε πο τι ι ι ι σα α αν
τες Ἀ λ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ερ γὰ αὐτῶν ^Δ οἱ τοιοῦτοὶ συνηκάν
τηνσὴν συγκατα ^Μ α ^Π αβὰ ^π α α σιν
^π Ἐπιτηροῦσιν αὐτοὺς ἵνα
ἐσθῇ ἡ σὰν Χριστέτα γε ἐν τῶν
Εβραίων ^Δ ἀλλ' ἐκινούντας κε
φαλας αὐτῶν ^Π ἁμυκτηρισμὸν καὶ χλευή
νην προσάγο οὐκ ὄντες ^π ἀλλὰ δόξαν
τοῖς Κυρίᾳ κατὰ ἐργα αὐτῶν ^Δ οἱ
κενακατασοῦ ^Μ ἐμελε ^Π ἐτελλή
σαν ^π
^Κ ^π Οὐτε γηήωως ἐσεισθή ^Μ σου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τε πετραιως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι
αι ους ε ε πει ει σαν ου τε του Να ου ου το
ο κα τα πε ε τα α α σμα ου τε των νε
κρων η η α να α στα α α σις αλ λα
δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των
ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η
η σαν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Θε ον εκ σου σα ρ κω θεν τα ε γνω μεν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη
ευ λο ο γη με νη δι ο α παυσ τως σε ανυ
μνουν τες με γα λυ νο ο με εν

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἦχος πλδ Νη

Ἰ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις
Ι ου δαι αι αι αι οις Λα ο ος μου τι ε
ποι η η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω
χλη η η η σα τους τυ φλους σου ε ε ε
φω τι ι σα τους λε προ ους σου ου ε ε κα α
θα α α ρι ι ι σα αν δρα α ο ον τα
ε πι κλι ι ι ι νη ης η νω ρ θω σα α α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α μην^γ Λα ο ος μου τι ε ποιη η σα α α σοι
6 και τι ι μοι αν τα πε ε δω ω ω ω κας^γ
αν τι του μα αν να χο λην αν τι του ου υ
υ υ δα τος ο ο ο ο ζος^γ αν τι του α
γα α πα αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω
σα α α α τε^γ ουκ ε τισ τε ε γω λοι πον^Δ
κα λε σω μου τα α ε ε θνη⁶ κα κει ει να α
με ε δο ο ζα α α σου ου ου ου σι^Δ συν
τω Πατρι και τω Πνε ε ευ μα α α α τι^γ
κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο μαι ζω η η ην
την αι ω ω νι ι ι ον^γ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^N
^ν **Κ**η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α
^Π
σμα ⁶ ^λ εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα
^N ^Δ
ρα νο ο ο ο μων ^ν **Κ** και τας ι δι ας α α
^N
κτι ι ι να ας ^Δ **Κ** ο η λι ο ος κρυ υ πτει Δε σπο
^Π ^N
ο την ο ρωων σταυρου ου με ε ε ε νον ^ν **Κ**
^N
^ν **Θ**ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ ^Δ **Κ** Ι
ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι οι ⁶ ^λ ο χο ρος των
^Π ^N
Α πο στο ο ο λων βο α α προ ος υ μας ^ν **Κ**
ι δε Να ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ⁶ ^λ
^Π ^N
ι δε α μνος ον υ μεις ε σταυρω ω σα α
α α τε ^ν **Κ** τα φω ω πα ρε δω κα τε ε ^ν **Κ**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

αλλ ε ζου σι α α ε ε αυ του α α νε ε
ε στη^ν μη^Μ πλα να^Π ασθε^Ν Ι ι ι ου δαι
αι αι οι οι^ν αυ^δ τος^ν γαρ ε στιν ο εν θα
λα^Ν ασ^δ ση η σω⁶ ω^λ σας και αι αι αι ε εν ε
ρη^Ν μω^δ θρε ε ε ψας^ν αυ^δ τος ε ε στιν η
ζω η η η και το φως^Ν και η ει ει ρη η
η^ν νη του κο ο ο σμου^δ
δο^ν ξα Πα^ν τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ^Ν μα τι^Δ και^Α νυν και α ει και εις
τους αι ω^Ν νας των αι ω^ν νων αμην^δ
και^ν αι ρε η πυ^ν υ λη του Βα^Ν σι λε ε

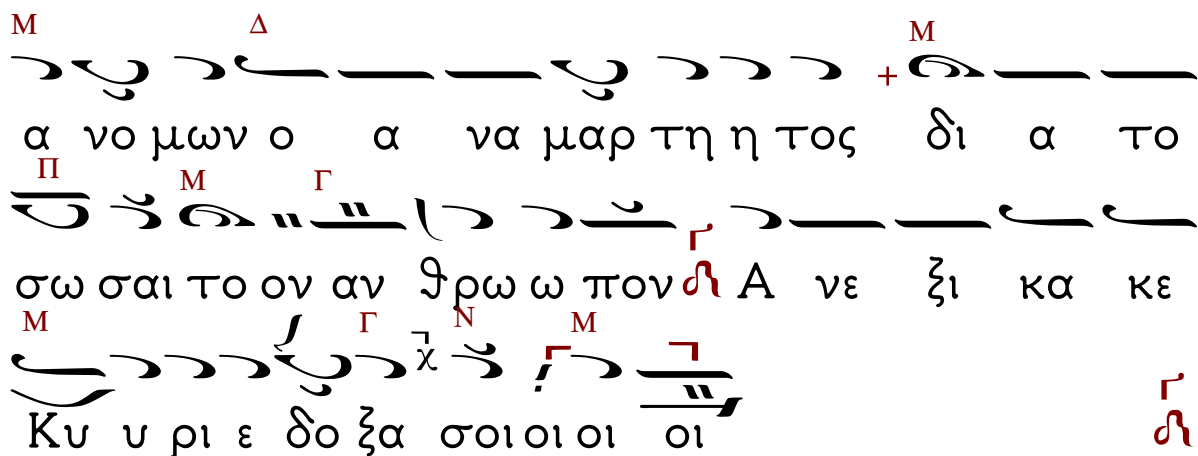
ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ως της δοξης^Δ ἡν ο Ὑψιστος μο ο ο νος
δι ω δευ σε^ν ἅ και πα α λιν ε σφρα γι
σμε νην κα τε λι πεν ο α' χορός
ρι αν των ψυ χω ων η η μων^ν
Κάθισμα.

Ἦχος λη² Νη Γα

Ο^Γ τε πα ρε στης τω Κα ι α α φα α^Μ
ο Θε ε ος^Γ ἅ και πα ρε δο θης τω Πι λα α^Μ
τω ω ο Κριι της^Γ ἅ αι ου ρα νι αι Δυ να μεις^Δ
εκ του φο βου ε σα α λευ θη η σαν^Μ ἅ το τε^Γ
δε και υ ψω θης ε πι του ζυ λου εν με σω^Δ
δυ ο λη στων^Γ ἅ και ε λο γι σθης με τα⁺

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ε'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἄθῳον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ

ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγεστο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον

ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὅψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ

τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ΙΓ'. ᾠχος πλ. β'.

ᾠχος λ' Πά

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Το αἰθροῖσμα τῶν ἱεροῦ
δαίων τῶ Πιλατῶν τῆσαντοσταυρῶ
θῆναι αἰσεκκυρίει αἰτι
αν γὰρ ἐν σοὶ οἱ μὴ ἡμεῖς οὐκ ὄντες
τον ὑπευθύνον βαρῶν ἡμεῖς λευθε
ρωω ὡσαν καὶ σε τὸν Δικαίον κατε
δίικασαν μισοφονίας ἐγκλημα κληρο
ρῶσα αἰετοὶ ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς
Κυρίε τὰ ποδοδωμάτα
αὐτῶν ὅτι κενακατασυνεμελε
ἐτῆν ἡσαν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Κ
π Ον παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε
Π Δ
μει ρ και πασα γλωσ σα υ μνει ρ Χριστον Θε
Π ρ
ου δυ να α μι ι ι ιν και αι Θε ου ου σο
φι ι ι ι αν π οι Ι ε ρεις ερ ρα α πι
Δ
ι σαν ρ και ε δω καν α αυ τω ω ω χο λην ρ
Δ ρ
και παν τα πα θειν κα α τε δε ε ζα α
Π ρ Δ
α α το ρ σωσαι θε λων η μας ρ εκ των α
Δ ρ
νο μι ων η η μων ρ τω ι δι ω αι μα τι
Π Μ Π
ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος π ρ Δ
χ
Δ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
χ Μ
ω Πνευ μα τι Δ και νυν και α ει και εις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Θρωω ω ω προς
Μι κραν φω ω νην α φη κεν ο Ληστης
ε εν τω Στα αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε
ευ ρε ε μι α α ρο πη ε σω ω ω
θη και πρω τος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι
ζας ει ει ση ηλ θεν ο αυ του την με ε τα
νοι οι αν προ ος δε ε ζα α α με ε ε ε
νο ος Κυ υ υ ρι ε δο ο ζα α α σοι
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἄ^νΧαι ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο
σμου δε ζα με νη Ἀ^α χαι ρε η τε κου σα τον
Ποι η τη η ην σου και Κυ ριον Ἀ^ν χαι αι ρε
η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι
στου του Θε ου ου ου ου Ἀ^ν

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοτοκίου τούτου γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ
μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ κανδηλανάπτου
θυμιῶντος, αἶρει τὸν Ἑσταυρωμένον, ψάλλων κατὰ τὸ ὕφος τοῦ
Ἑυαγγελίου τὸ ἐπόμενον Ἀντίφωνον «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ
ξύλου...» Ἐξέρχονται τῆς βορείας πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος,
περιφέρουσι τοῦτον καθ' ὅλον τὸν Ναόν ἐσωτερικῶς καὶ
καταλήγουσιν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ἐπὶ βάθρου τοποθετεῖται ὁ Σταυρὸς καὶ ὁ Ἑσταυρωμένος
καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τρεῖς μετανόιας ἀσπάζεται τοῦτον καὶ μετὰ,
κατὰ σειράν, ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Τὸ Τροπάριον «Σήμερον
κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...» ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν
Χορῶν.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος πλ. β'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἦχος λ̣ π̣. Πα

Χ̣ π̣ Π̣
Cημερον κρεμααται αι ε
επιιζυυλουοενυυδαασιι
την γηην κρεμαααας
Cτεφανον εξακανθωωνπερι
τιιιιθεεεεταιοτωνΑγγεε
λωνΒασιιλευς
Cψευδηπορφυυυρανπεριβα
αλλεεταιοπεριβαλλωντονουρα
νοοονεννεεεφεεεεελαι
αις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Π
π Ρ α α π ι ι ι σ μ α π κα τε δε ζ α α α το
π
ο εν Ι ο ρ δ α α α α ν η + ε λευ θε
ρω ω σ ας τον Α α α δ α μ π
π Η λ ο ι ο ι ο ις π ρ ο ο σ η η λ ω ω ω θ η Δ
Μ Π
ο Ν υ μ φ ι ι ι ι ο ο ς τ η ς Ε κ κ λ η σ ι ι ι ι
ας π
Δ
π Η ο γ χ η η η ε ε ε κ ε εν τ η η η θ η Δ
Π
ο Υ ι ο ο ο ο ς τ η η ς Πα ρ θ ε ε ε ε
νου π
Π
π Προ σ κυ ν ο υ με ε εν σου τα Πα α α α α
θ η Χ ρ ι ι ι σ τε π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Π
Προσκυ νου με ε εν σου τα Πα α α α
θ η η Χρι ι ι στε
^Π
Προσκυ νου ου ου ου με ε εν σου τα
Πα α α θ η Χρι ι ι στε δει ει ει ει
ζον η η μιν και την εν δο ζο ον σου ου
Ανα α α στα α α σιν
Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω
ω ω μεν και γαρ το Πα ασχα η μων υ περ
η μων ε τυ υ θ η η Χρι στο ο ος ο ο
Θε ε ος αλλ εκ κα θαρ ω ω μεν ε αυ
τους α πο παντος μο λυσ μου και ει λι κρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

νωσ δε η θω ω ω με εν αυτω Δ Α να
στα Κυ υ ρι ι ε Δ σω σον η μας ω ως φι λα
α αν θρω ω ω προς
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε
ζω η και α α να στα α σις υ υ υ πα αρ
χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ αυ
τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον
σταυ ρω θε εν τα Θε ο ον η η η
μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε ε λε ε η
σον η η η μας
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ω Πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων αμην ^{6.}

^{6.} ^B **Ο** ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε η
σε κυ η σα σα ^Δ α νε βο ο α τι το ξε ^B

νον ο ορω μυ στη ρι ον Υι ε μου ^{6.} πως
ε πι ζυ υ λου θνη σκεις ^Δ ^B σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε ^{6.}

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἦχος ^Δ Δι

^Δ ^χ ^M **Ε** ζη γο ρα σας η μας εκ της
κα τα ρας του νο μου τω τι μι ω σου Αι μα ^B

τι ^{6.} τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

χη κεν τη θεις ^Δ την α θα να σι αν ε
^M ^B
πη γας αν θρω ποις ^Δ Σω τηρ η μων δο ζα
^M
σοι οι οι ^Δ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΣΤ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον
τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ Πραιτώριον,
καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ
ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ

ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλὰ μω, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες·

Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατὰβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

Ἀνάγνωσις Ἐγκυκλίου.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Σπύχους η΄
ᾠχος δ' ἐκ τοῦ βου.

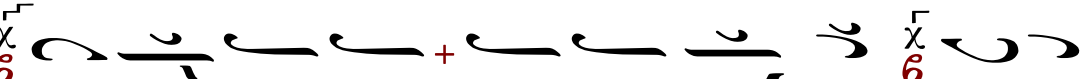
ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἰχθὺς τοῦ

^Γχ^Μ
⁶λ⁶ **Ε**ν τη Βα σι λει α σου μνη σθη τι
 η μων Κυ ρι ε ⁶λ⁶ ο ταν ελ θης εν τη Βα
 σι λει α σου ⁶λ⁶ ^ΜΜα ^Βκα ρι οι οι πτω χοι
 τω πνευ μα τι ^Γχ^Μ ⁶λ⁶ ^Βο τι αυ των ε στιν η Βα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

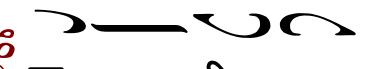
— ⁶
σι λει α των ουρανων ^λ

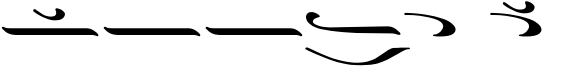
^λ ⁶
^λ **Μ**α κα ρι οι οι πεν θούν τες ^λ ο τι

— ⁶
αυ τοι πα ρα κλη θη σον ται ^λ

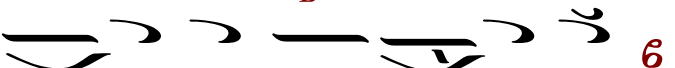
^λ ⁶
^λ **Μ**α κα ρι οι οι πρα εις ^λ ο τι αυ

— ⁶
τοι κλη ρο νο μη σου σι την γην ^λ

^λ ⁶
^λ **Δ**ι α ζυ λου ο Α δαμ ^λ Πα ρα δει σου

^B ⁶
γε γο νεν α ποι κος ^λ δι α ζυ λου δε ^M Σταυ

 ⁶
ρου ο Λη στης Πα ρα δει σον ω κη σεν ^λ ο

 ⁶
με εν γαρ γευ σα με νος ^λ εν το λην η ^M θε

 ⁶
ε τη σε του ποι η σαν τος ^λ ο δε ε συ σταυ

 ⁶
ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πτο με νον ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν

τη Βασι λει ασου ⁶λ

⁶λ ^χΜα κα ρι οι οι πει νων τες και δι

ψων τες την δι και ο συ νην ⁶λ ^χο τι αυ τοι

οι χορ τα σθη σον ται ⁶λ

⁶λ ^ΒΤον του νομου Ποι η την ⁶λ ^Μεκ μα θη του

+ ω νη ησαν το α νομοι ⁶λ και ως πα ρα νο

μον αυ τον τω Πι λα του βη μα τι ε στη

σαν ⁶λ κραυ γα α ζον τες Σταυ ρω σον ⁶λ τον εν ε

ρη μω του τους μαν να δο τη σαν τα ⁶λ η μει εις

δε τον δι και ον Λη στην μι μη σα με νοι πι

στει κραζομεν ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ
_{M B}

εν τη Βασι λει α σου ⁶λ

⁶λ ⁶λ Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ⁶λ
_B

ο τι αυ τοι ε λε η θη σον ται ⁶λ

⁶λ ⁶λ Των θε ο κτωνων ο ε σμος ⁶λ Ι ου δαι
_{B M}

ων ε θνος το α νο μον ⁶λ προς Πι λα τον εμ
_B

μα νως α να κρα ζων ε ε λε γε σταυ ρω
_{M B}

σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον ⁶λ Βαρ ρα βαν
_M

δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το ⁶λ η μει εις
_B

δε φθεγ γο με θα ⁶λ Λη στου του ευ γνω ω μο

νος την φω νην προς αυ τον ⁶λ Μνη η σθη τι και

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

η μων Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου ⁶λ
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ
δι α ⁶λ ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον
ται ⁶λ
Η ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ
Ε δεμ πη γη α να βλυ ζου σα ⁶λ την Εκ κλη
σι αν σου Χρι στε ⁶λ ως λο γι κον πο τι ζει
Πα ρα δει σον ⁶λ εν τε ευ θεν με ρι ζου σα ⁶λ ως
εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι α ⁶λ
τον κο ο σμον αρ δευ ου σα ⁶λ την κτι σιν ευ
φραιι νου σα και τα ε θνη πι στως ⁶λ δι δα α

σκου σα προ σκυ νειν την Βασι λει αν σου ⁶λ

[illegible]

ο τὶ αὐ τοὶ υἱ οἱ Θεοῦ κληθεῖσιν

ταί⁶_κ

^M
⁶ _λ ^B **Ε** ^M
 σταν ρω θης δι ε με ι να ε μοι

πη γὰρ σῆς τὴν ἀφ᾽ εἰς κεν τὴν θῆς τὴν

πλευ ραν ^B_M ι να κρου νους ζω ης α να βλυ _B

6
 λ
 σης μοι τοις η η λοις προ ση λωσαι ι να

ε γω τω βα α θειτων πα θη μα των σου ⁶ λ

το ὑψος του κρατους σου ^M ^B πιστου με νος

κρά α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε ⁶ Δο ο ξα και

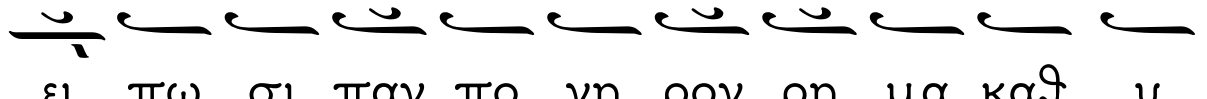
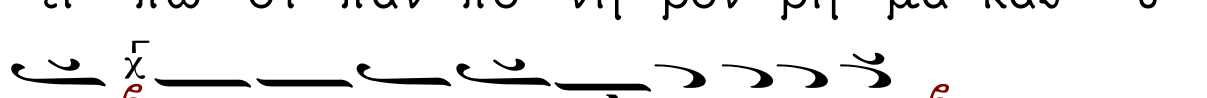
τω Σταυρω ῶ Σω τερ και τω Πα θει σου ⁶λ
^χ⁶λ Μα κα ρι οι οι δε δι ω γ με νοι ^B
 ε νε κεν δι και ο συ νης ⁶λ ο τι αυ των ^M
 ε στιν η Βα σι λει ει α των ου ρανων ⁶λ ^M
⁶λ Σταυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η ^M
 κτι σις βλε που σα ε τρε με ⁶λ τα θε με λι α
 της γης ⁶λ δι ε δο νει το φο βω του κρα τους ^B
 σου ⁶λ φω στη η ρες ε κρυ πτον το ⁶λ και του Να
 ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα ⁶λ τα ^M ^B
 ο ο ρη ε τρο μα ζαν ⁶λ και πε τραι ε σχι ι ^M ^B
 σθη σαν και Λη στης ο πι στος ⁶λ κραυ γα ζει ει σοι ^Δ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^B
+
συν η μιν Σωτηρ το Μνησθητι ⁶λ
⁶λ
⁶λ **M**α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει

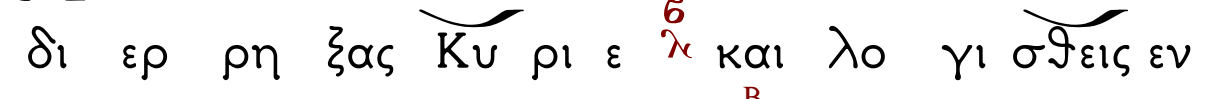
δι σω σιν υ μας ⁶λ και δι ω ζω σι ⁶λ και

ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ υ

μων ⁶λ
ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου ⁶λ ^B

⁶λ **T**ο χει ρο γρα φον η μων ⁶λ εν τω Σταυ ρω ^M

δι ερ ρη ζας Κυ ρι ε ⁶λ και λο γι σθεις εν

τοις νε κροις ⁶λ τον ε κει σε τυ ραν νον ε δη

σας ⁶λ ρυ σα α με νος α παν τας ⁶λ εκ δε σμων ^M,

θα να α του τη Α να στα σει σου ⁶λ δι η

ης ε φω τι σθη μεν ⁶λ ^M Φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ^B

ε και βο ω μεν σοι ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων
Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου ⁶λ
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ⁶λ ο
τι ο μισθος υμων πο λυς εν τοις ου ρανοις ⁶λ
Ο υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα
να του λυ σας την δυ να μιν ⁶λ και ε ζα λει
ψας ως Θε ος το καθ η μων χει ρο γρα φον
Κυ ρι ε ⁶λ Λη στου ου την με τα νοι αν ⁶λ και
η μιν πα ρα α σχου μο νε Φι λαν θρω πε ⁶λ
τοις πι ι στει λα τρευ ου σι ⁶λ Χρι στε ο Θε
ο ος ημων και βο ω σι σοι ⁶λ Μνη η σθη τι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

καὶ ἡ ^Mμῶων ἐν τῇ ^BΒασι ⁶λει α σου ^λ

⁶λ Δο ^λξα Πα τρι και Υι ω και Α ^λγι ω

Πνευ ^Mμα τι ⁶λ

⁶λ Τον Πα ^λτε ρα και Υι ^Mον και το Πνευ μα

^Bπαν ^λτες το Α ^Mγι ον ⁶λ ο μο φρο νως οι πι

^Bστοι ^Mδο ^Bζο λο γειν α ^Mξι ^Bως ευ ^λζω με θα ⁶λ

Μο ^Mνα α ^Bδα Θε ^λο τη ⁶τος εν ^Mτρι σιν υ

^Bπα ^λρχου σαν υ ^λπο ⁶στα σε σιν α ^λσυ υ γ χυ

τον ^λμε ⁶νου σαν α ^λπλην α ^λδι ^λαι ^λαι ^λρε τον

και α ^λπρο ⁶σι τον δι ^λης ^λεκ ^λλυ ^λτρου με θα

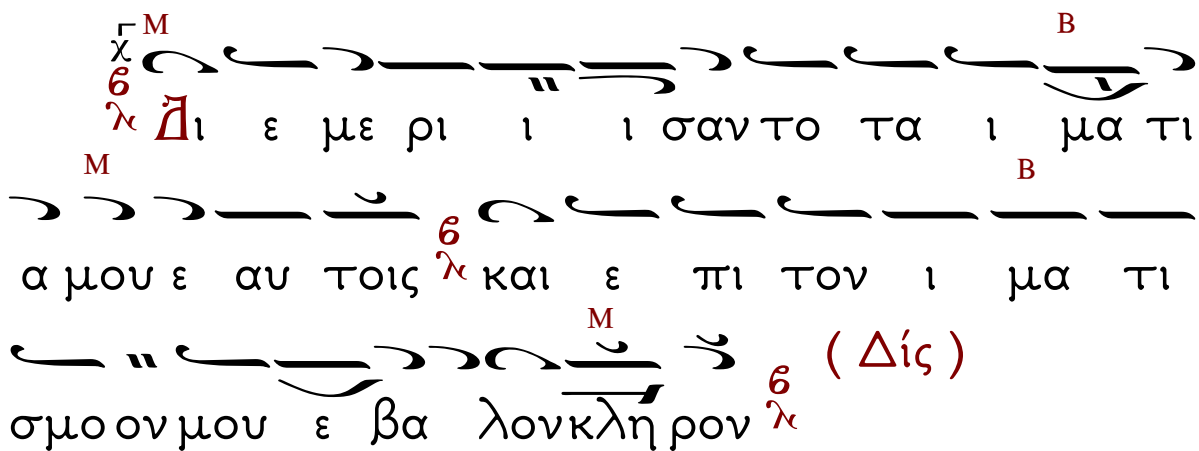
του ^λπυ ^λρο ^λος της ^λκο ^λλα ⁶σε ^λως

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

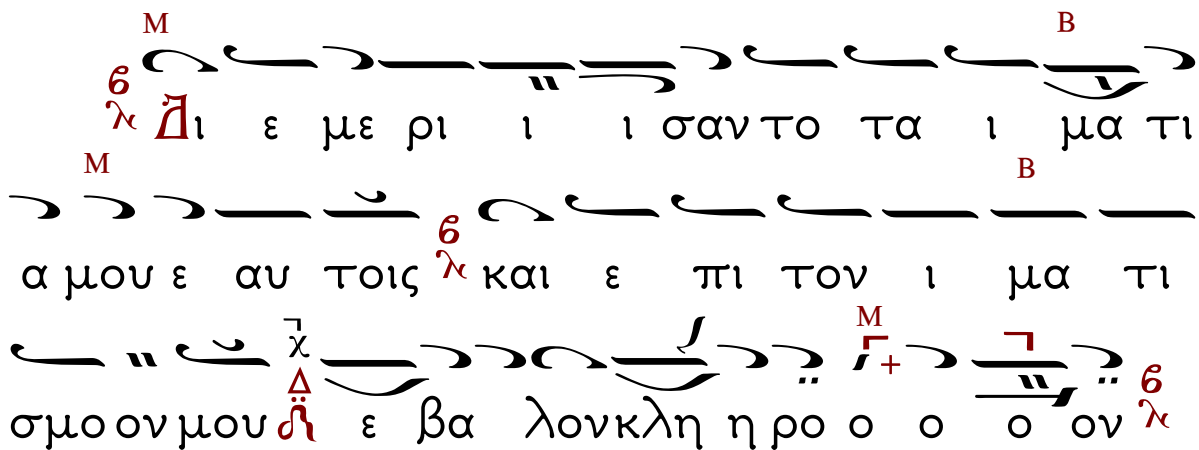
^M
ⲕⲁⲓ ⲛⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ
^B
ⲱ ⲛⲁⲥⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲱⲛ ⲁⲙⲛⲉⲛ
^M
ⲧⲉⲛ ⲙⲛⲉ ⲧⲉ ⲣⲁ ⲥⲟⲩ ⲭⲣⲓ ⲥⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲓⲛ ⲥⲁⲣ
^B
ⲕⲓ ⲁ ⲥⲡⲟⲣⲱⲥ ⲧⲉ ⲕⲟⲩ ⲥⲁⲛ ⲥⲉ ⲕⲁⲓ ⲡⲁⲣ ⲑⲉⲛⲟⲛ
^B
ⲁ ⲗⲉ ⲑⲱⲥ ⲕⲁⲓ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲧⲟ ⲕⲟⲛ ⲙⲉⲓ ⲛⲁ ⲥⲁⲛ ⲁ
^M
ⲡⲑⲟⲣⲟⲛ ⲁⲩ ⲧⲉ ⲛⲉⲛ ⲥⲟⲓ ⲡⲣⲟ ⲥⲁ ⲕⲟⲙⲉⲛ ⲓⲥ ⲡⲣⲉ
^M
ⲥⲃⲉⲓ ⲁⲛ ⲉⲥⲡⲟⲧⲁ ⲡⲟ ⲗⲱ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲡⲧⲁⲓⲙⲁ
^B
ⲁ ⲧⲱⲛ ⲥⲟⲕ ⲭⲱ ⲣⲉ ⲥⲓⲛ ⲉⲱ ⲣⲉ ⲥⲁ ⲥⲑⲁⲓ ⲡⲁ ⲁⲛ ⲧⲟ
^M
ⲧⲉ ⲧⲟⲓⲥ ⲕⲣⲁⲩ ⲕⲁ ⲗⲟⲩ ⲥⲓ ⲙⲛⲉ ⲛⲥⲑⲉ ⲧⲓ ⲕⲁⲓ ⲛⲉ ⲙⲱⲛ
^M ^B
ⲥⲱ ⲧⲉⲣⲉⲛ ⲧⲉ ⲃⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲓ ⲁ ⲥⲟⲩ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι
α μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι
σμοον μου ε βα λον κλη ρον (Δίς)

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχεσ μοι, ἵνα
τί ἐγκατέλιπές με.

Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι
α μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι
σμοον μου ε βα λον κλη η ρο ο ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων

καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλί, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέωχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ

τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ἡ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτόν καὶ

ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὥσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐγκυκλίου Ἀνάγνωσις.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ̣. — Δι

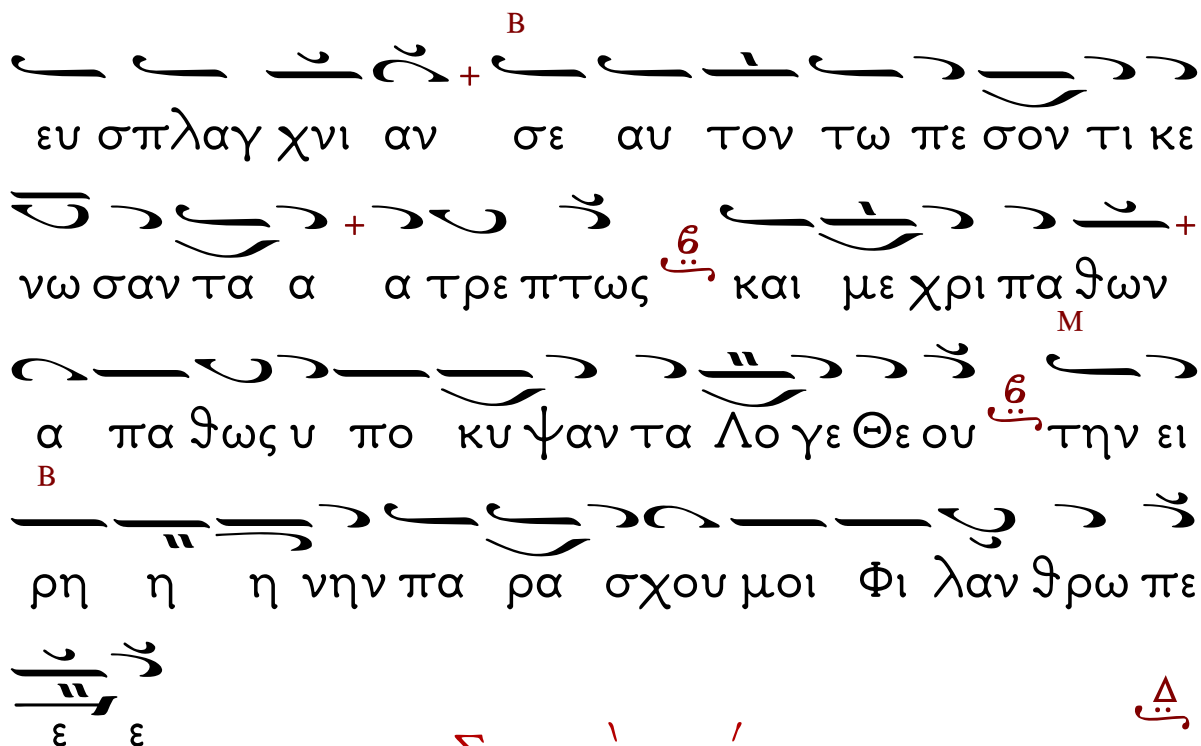
Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευσπλαγχνι
αν σε αυ τον τω πε στον τι κε νω σαν τα α α
τρεπτως και μεχρι παθων α παθως υ πο
κυψαν τα Λο γε Θε ου την ει ρη η η νην
πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω ω πε ε
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Ρυ φθεν τες πο ο δας και προ κα θαρ θεν
τες μυστη ρι ου με θε ε ζει του θει
ου νυν Χρι στε σου οι υ υπη ρε ται εκ Σι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ων ε λαι ω νος με γα προς ο ρος συ υ να νηλ
θον υ μνουν τες σε Φι λαν θρωω πε ε
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρω ει σθε
νυν γαρ η γ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν
θη ναι χερ σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι
σθη σε σθε ε με ε λι πον τες ους συ να
α α ζω κη ρυ ζαι με Φι λαν θρωω πο
ον

Καταβασία. Προς σε ορ θρι ι ζω τον δι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Co**ὶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **C**ὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία, ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος, πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; κἀκεῖ νὺν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοὶ Τέκνον, ἢ μείνω σοὶ μᾶλλον, δὸς μοὶ λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἕξ, ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὖς ἡ καρδία.
Ἴδωμεν οὖς τέμνουσιν ἀθλητάς, ὅσοι.
Δεκάς τετραπλῇ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.
Ἀσφάραγον δεκάτῃ γε Τερέντιος
ἐξυπεκάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχοι

Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχοι

Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος.
Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευϊτῆς, Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊαθὰν αἰσχύνει.

Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευή, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὡ νεκρὸ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἔτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἑδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστής κλείδα τό, Μνήσθητί μου.

Τὴ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πνον ε ε ε φης Χριστε τι ναζατε εν προ
σευ χη δε γρηγο ρει τε πει ρα σμωμη πως ο
λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω κρα ται
ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι με Πε ε ε
τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας
δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
σοι
Βε βη λον ε προς τω ων χει λε ων ου πο
τε προ η η η σομαι Δε σπο τα συν σοι θα
νουμαι ω ως ευ γνω μων καν οι παν τες αρ νη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σωνται ε βο η η σε Πετρος ^{6.}σαρξ ου δε
αι αι μα ο Πατηρ σου α πε κα λυψε μοι σε
^{6.}ον πα α σα κτι σις ^Δευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας ^{6.}
^χ^Δ^ΜΕυ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον ^Δκαι
^ΜΑ γιον Πνευμα τον Κυ ρι ον ^Δ
^Δ^ΜΒα θος σο φι ας θε ι κης και γνω
^Μσε ως ου παν ^Βε ζη ρευ νη σας ^{6.}α βυσ σον δε
μου των κρι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε
^Βο Κυ ρι ι ος ε φη ^{6.}σαρξ ον υ παρ χων μη
καυ χω ^Δαρ νη ση τρι ι τον γαρ με ^{6.}ον πα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σα κτισεις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω νας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α πα γο ρευ εις Σι ι μων Πε τρε ο

περ πει ση τα α α χος ως ει ρη ται και σοι

παι δι σκη οι οι α θα τ τον προ σε λ θου ου ου

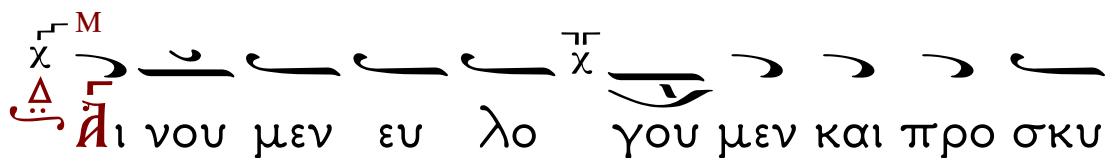
σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ος ε φη

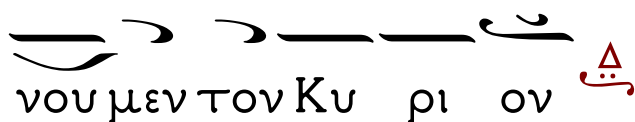
πι κρω σ δα κρυ υ σας ε ζεις ο μω σ ευ ι ι

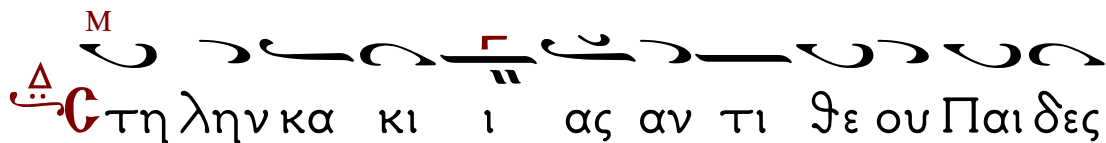
λα τον με ον πα σα κτισεις ευ λο γει δο

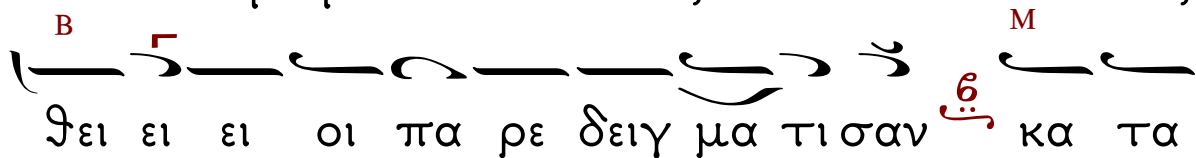
ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

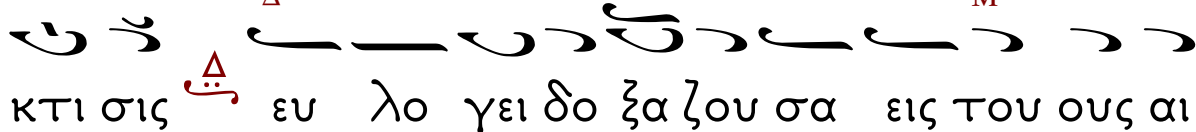

κτη λην κα κι ι ας αν τι θε ου Παι δες

θει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν κα τα

Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε

δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα

τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα α σα

κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ ὁ ἀ΄ χορὸς ἄρχεται τῆς Θ΄ Ὠδῆς.

Ἦχος λ Δι Την τι μι ω τε ραν των

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^M
6. Δοξα σοι ο Θεός ημών δοξα

σοι Δ.

Δ. Νομον α γνο ου ουντες οι α σε βεις

Δ. φωνας Προφητων τε μελετων τεσ δι α κε νης

6. ως προ βα τον ειλ κον σε τον παν τω ων Δε σπο

την Δ. α δι κως σφα γι α α σαι ον με

γα α λυ υ νο ο με εν 6.
^M

Δ. Δοξα Πατρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι Δ.

^M
Δ. Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην Δ.

Δ ^M Δ ^M
συν τοις Γραμματευ σιν α ναι ρει σθαι οι Ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ε ρεις πα ρε σχο ον πλη γεν τες ^Δ αυ το φθo νω
ω κα κι α ⁶ τον φυ σει Ζω ο δο την ον με
γα λυ νο ο με εν ⁶
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ^Δ
^Δ **Ε** κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ^Δ ε
κρο τη σαν Α να ζσι α γο να συν ρα πι σμω ⁶
η ρω τω ων σε σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ
ρουν ⁶ και πα αν τα υ πο μει νας α παν τας ε
σω ω σα ας ⁶

Καταβασία. ^Δ **Τ**η ν τι μι ω τε ραν των Χε

ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ^Μ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κου σαν ^Β την ο ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ νο με ^Ε εν

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Ἦτον Ληστην αὐθιμερο ὁ ὀνδ^γτου Πα
ρα δει σου η ζι ὦ σας Κυ υ ρι
ε δ^γκα με τω ζυ υ λω του ου Στα αυ
ρου^γ φωτισο ὀ ον και σω ὦ σον με^γ
τρ^γίς

Κατάληξις: * Ἦ^Μ με ε ε ε

Ἦ

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Θ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἷτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους

μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εἰς τοὺς Ἀ ἰ ν ο υ ς .

ᾠχος ἦ Γα

ᾠ ^χ ^Ν ^Γ ^Π
ᾠ Π α σα π νο η αι νε σα α τω το ο ν Κυ ρι
ι ο ν ^Ν ^Γ ^π ^φ
αι νει ει τε τον Κυ ρι ο ν εκ των
ου ρα νων ^Π ^χ ^φ ^Γ ^Ν ^Γ ^φ
αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι
στοις ^π ^φ ^Γ ^π ^φ ^Γ ^φ
σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω ᾠ
ᾠ ^Α ^φ ^Ν ^Γ ^φ ^Π
αι νει τε αυ το ο ν πα αν τε ς οι Α γ γε
λοι αυ του ^χ ^φ ^Γ ^Ν ^Γ ^φ
αι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να
μεις αυ του ^π ^φ ^Γ ^Ν ^Γ ^φ
σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε
ω ^Γ ^φ
ᾠ ^Α ^φ ^Ν ^Γ ^φ
αι νει τε αυ τον ε πι ται ς δυ να
σται ς αυ του ^χ ^φ ^χ ^φ
αι νει τε αυ τον ^χ ^φ ^χ ^φ ^χ ^φ
κα τα το

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πληθους της μεγαλωσυνης αυτου
Αυυο και πονηρα εποιησεν ο
πρωτοτοκος υιος μου Ισραηλ
εμενε
εγκατελιπε πηγην υδατος ζω
ης και ωρυzen εαυτω φρεαρ συντετριμ
μενον
εμενε επι ξυλου εσταυρω
σε τον δε Βαβαβαν ητησατο και α
πελυυσεν
εξεστη ο ουρανος επι
του τω και ο ηλιος τας ακτινι
νας απεκρυψε
συ δε Ισραηλ ουκ ε
νετραπης αλλ λαθανατω με πααρεδωκας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α φες αὐ τοι οἰς Πατέρα γι ε ου γαρ
οἰ οἰ δα σι τι ε ποι οἰ ησαν
Αἰ νει τε αὐ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αὐ τον εν ψαλ τη ρι ω και
κι θαα ρα
Αὐ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο
πρω το τοκος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε
εγ κα τε λι πε πη γη ην υ δα τος ζω
ης και ω ρυ ζεν ε αὐ τω φρε αρ συν τε τριμ
με ε νον ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυ ρω
σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πε λυ υ σεν ^πε ^Με ^Γξε στη ο ου ρα νο ος ε πι
του τω ^χκαι ο η λι ος τας α κτι ι ι
νας α πε κρυ ψε ^νσυ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε
νε τρα πης αλ λα θανα τω με πα α ρε δω ω κας
^κα φες ^παυ ^Μτοι οis Πα τε ρα γι ε ^χου ^Γγα ρ
οι οι δα ^Νσι τι ε ^Γποι οι η σαν ^ν
^νΑι ^ννει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι ^ννει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα
α νω ^π
^πΕ ^Πκα στον με λος της α γι ας σου σα ρ
κος α τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε ^πτας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α καν θας η κε φα λη ^χη ο ψις τα
εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι
σμα α τα ^πτο στο μα την εν ο ζει κε ρα
σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^πτα ω ω τα τας
δυσ σε βει εις βλα σφη μι ι ας ^χο νω τος
την φρα γ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον ^π
αι του ο λου σω μα τος ε κτα σεις εν τω
Σταυ ρω ^χτα αρ θρα τους η λους και η πλευ
ρα την λο ο γ χην ^πο πα θων υ περ η μων
και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ^πο συ γ κα
τα βασ η μιν φι λαν θρω πι α ^χκαι α νυ ψω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σας η μας ^χ_ῥ παν το δυ να με Σωτηρ ε λε η
σον η μας ^Γ_α
^χ_ῥ ^Γ_α **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ^χ_ῥ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α
λα λα γμου ^χ_ῥ ^Γ_α πα σα πνο η αι νε σα α τω
+ ^Γ_α ^π_ῑ το ον Κυ υ ρι ι ον ^π_ῑ
^Μ_α ^Γ_α ^π_ῑ **Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η
^Π_α ^Μ_α ^Γ_α κτι σις βλε ε που σα α ε τρε ε με ^π_ῑ τα θε με λι
^Π_α ^Γ_α α της γης δι ε δο νη θη σαν φο ο βω του ου
κρα του ους σου ^π_ῑ σου γαρ υ ψω θεν τος ση με
^Π_α ^Μ_α ^π_ῑ ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το ^π_ῑ του Να

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α
γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη
σαν και νε κροι εκ των τα φων ε ζα α νε στη η
σαν Ε κα τον ταρχος ι δων το θαυμα
ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου
ε βο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως
μη θρη νη σω και τα σπλαγ χνα μου
τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι
τον εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω
θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων
Κυ υ ρι ε δο ο ζα α σοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α λα α α μον ^π ι να συν τρι ι ι ι ψω
αυ του ου ους ^χ ω ω ω ω ως σκε ε ε ε
ε ευ η κε ε ε ρα α με ε ε ε ε
ως ^π

^π και νυ υ υ υν και αι αι α ει ^Δ και
εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας ^Π των αι

ω ω ω νων α α α μην ^π

^π ^M ^K ^Δ
το ον νω ω το ο ον μου ^χ ε δω κα α

α εις μα στι ι ι ι γω ω ω σιν ^Δ το

δε προ σω πο ο ο ο ο ον μου ^π ^M ουκ α α

πε ε ε στρα α α α φη ^Δ ^Π α πο αι σχυ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

υ υ υ υ νης ε εμ πτυ υ υ σμα α α α
α τῶων βημα τι Πι λα α του ου ου παα
ρε ε ε στην και Σταυ ρο ο ον υ πε
ε ε μει ει ει ει να δι α την του ου
κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α
αν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ι'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι,
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι

τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑιῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνῃ πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οὶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίνωμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΑ΄.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὥσει λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

χει ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο
ο ο ται και ε πι ζυ λου α νυ ψου ται ο
φι λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη
δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α
ζο ο ο ο ντας μα κρο θυ με Κυ υ
ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α α σοι
Στίχος: δω καν εις το βρω μα μου
χο λην και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν
με ο ο ο ο ο ζος
η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η
α α με ε εμ πτο ο ος Πα ρθε ε νος

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Δ Μ Β Γ
εν Σταυρω Λο ο γε ε αναρ τω ω ω με ε
Μ Δ Μ Β
ε ε νον 6 ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω
Μ Δ
ασπλα αγ χνα Δ ε τε τρω ω το την καρ δι
Δ Γ ϝ
ι ι α αν πι ι κρω ως Δ και στε να ζου ου
Ν
σα ο δυ υ νη η ρως εκ βα α α
ΔΘ
θους ψυ υ υ χης γ πα ρει ας συν θρι ζι κα
Μ
τα ζαι νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε
Δ
ε ε το 6 δι ο και το στη θο ο ος τυ
Μ Δ Β Μ
πτου ου σα α νε ε κρα γε ε γο ε ε ρω ω ω
Δ
ως Δ οι μοι θει ει ο ο ον Τε ε ε κνο
Δ
ον Δ οι οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω
ων μου ο Αμνος του Θε ου ο θεν αι
στρα τι αι των Α σω ω μα α α των τρο μω συ
νει χο ον το λε ε γου ου ου ου σαι Α κα
τα λη πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α
α σοι

Στίχος: **Ο** δε Θε ος Βα σι λευς η

μων προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι
αν εν με σω της γης

Ε πι ζυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε
νον Χρι στε ε ε ε σε των παν των

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Κτι στην και Θεον η σε ασποορωω
ως τεκου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
κρω ως Υι ε ε ε μου ου που ου το
κα α α α α α λ λ ο ο ο ος ε ε ε δυ
τη ης μορ φ η η η ης σου ου φε ρω κα θ ο ο
ρα α αν σε α δι ι ι κω σ ταυ ρου ου ου
με ε ε ε νον σ π ευ σ ον ουν α να α α
στη η η η θι ο πως ι δω κα γω σου
την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ζα α να
α α στα α α α σιν

Δόξα... Ήχος πλ. δ'.
λε δο ο ο ζα Πα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τρι ι ι και Υι ω ⁶ και Α γι ι ω ω
^N Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα
τι ^γ ^Δ
^N ^γ ^Δ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^γ ^Δ α να βαι
^Δ ^γ ^Δ νον τος σου εν τω Σταυ ρω ω ω ω ^γ ^Δ
^Δ ^γ ^Δ φο βος και αι αι τρο ο ο ο ο μο ος ^γ ^Δ ε πε πε
^Π ^γ ^Δ σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει ^γ ^Δ και
^Δ ^γ ^Δ την γην με εν ε ε κω λυ υ υ ες κα τα πι
^Δ ^γ ^Δ ει ει ν του ο υς στα αυ ρου ου ο υν τα α α ας
^Δ ^γ ^Δ σε ^Δ ^γ τω δε Α δη ε ε ε πε τρε ε ε πες ⁶ ^γ
^N ^γ ^Δ α α να α πε ε μ πειν του ο υς δε ε σμι ι ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ι ους ει εις α να γεννη η η σιν βρο ο των

Κρι τα ζω ων τω ω ν και νε ε εκρων

ζω η η η ην ηλ θες πα ρα σχειν

και αι ου ου ου θα α α να α το ον

Φι λα α αν θρω ω ω πε δο ο ο ζα

α α α σοι

και νυ υ υν και α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω νας

τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α α α

α α μην

Η δη η η βα πτε ε ε ται κα λα μο

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ος α α πο ο φα α α σε ε ε ε ως
πα α α ρα α κρι τωων α δι ι ι ι κων
και Ι η η σους δι ι ι κα ζε ε ται και
κα τα κρι ι νε ε ται σταυρω και αι πα
σχει ει η η κτι ι ι ι σις εν σταυρω ω κα
θω ρω ω σα το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α τος δι
ε ε με ε ε πα α α α σχων α γα
θε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο
ζα α α α σοι οι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον IB'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *(ἐκ γ')*

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ Δ΄

Ἐξ ἡ γο ρα σας ἡ μας ἐκ τῆς κα
τα ρας τοῦ νομοῦ τω τι μι ὠ σου Αἰμα τι
τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη
κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα
σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ζα σοι
(Τρίς) Τὸ τέλος τοῦ τρίτου* σοι οἱ οἱ

Ἐκτενής.

(Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ πό: Κύριε ἐλέησον ἐκ γ')

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός

σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ (κώμη) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Εὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κώμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν

Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς
ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ
κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον
ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ
Μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τοῦ **ναοῦ**) τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ

πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.